

Normo? Sestro!
Normo, kdy přijdeš?
Víš, co mi schází.
Svízel je v tom,
že jsem věčně sám.
Usínat bych moh bez nesnází,
vzbouzet se s tím,
s tím, že tě mám.
Normo, jak rád bych
vklouzl do polštářů,
s tvou pohádkou
zase usínal.
Zní tak hezky:
Byl jednou jeden král...
Vyprávěj ten příběh dál....

Nech sestru být, teď neslyší.

Kdopak jsi?

Jsem přítel tvůj.
Ze všech blízkých tvých jsem nejbližší.

Zůstaň!

Vždyť zůstávám.

Dík, žes mi právě přátelství slíbil.
Stýskat si míň budu za nocí.
Ten svět zdejší
spíš ke mě zlý byl.
Smírím se s ním s tvou pomocí.

Pomoz mi v nouzi,
prijď, když jsem v úzkých.
Ten stejný slib
chci ti taky dát.
Tvou šťastnou hvězdou
já budu taky rád.
Tou, co svítit má a hřát.